

KIÁLTÓ SZÓ

11. évfolyam, 7. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2023. február 12.

Evangélium

...”felmászott egy fügefára”...
(Lk 19,1-10)

Alexandriai Szent Jánost megkérdezték egyszer, mit jelent számára a hit. Azt válaszolta: határtalan együttérzést. Ezt a részvétet mutatja Jézus is, amikor Jerikó városán áthalad.

Egy szép ikonon hatalmas fáái és levelei terpeszkednek a kép keretéig, melynek közepén Krisztus ül. Körülötte madarak, állatok. Jézus az élet fája, az a törzs, amiből minden kisarjad, ami mindennek, embernek, állatnak életet ad. Itt nincs jó vagy rossz, enyém vagy tiéd. Az élet fája, a világ fája, melynek neve, Jézus.

Zakeus felmászik a fügefára, ahol Krisztus megpillantja őt. Gyorsan megszólítja, lehívja a magasból, hogy nála étkezzék. A lelki életben állandó fel-le mozgás van. A tanítványok felmennek a Tábor hegyére, aztán lejönnek, hogy az ott kapott erőből folytassák életüket. Jézust fel-emelik a keresztre, majd leszáll a sírba. Az újjászületéssel feltámadunk egy új életre és visszatérünk a régibe, de már más szemmel. Zakeust visszahívják a földre, de már más feladattal bízzák meg. A fügefán kicserélte ruháját. Letette a régit, felvette az újat. Ebben az átváltozásban meghalt a múltnak és feltámadt a jelennek. Nem mindig tudjuk, mi történik velünk, de azt igen, hogy valami fontos.

Zakeus találkozott az Istennel, és onnantól kezdve mindenben őt látta. Látja Jézust a fügefafa ágai között. Látja az utcán, az otthonában, vacsora közben, vagy a felebarátban, akit megkárosított és

most kárpótol. Egyszóval mindenhol.

Egy ügyvéd a Szentírást olvasva és attól megtérve, úgy döntött, hogy elengedi az összes ügyfele adósságát, akik több mint 6 hónapja tartoztak neki. Levelet szerkesztett, amelyben leírta döntését és megtérésének rövid történetét. 17 adósságtörlési levelet küldött el ajánlva, postai úton. A leveleket egyenként küldte vissza a posta, aláíratlanul és kézbesítetlenül. Talán néhány ember elköltözött, bár nem valószínű. A tizenhét levélből tizenhat jött vissza, mert az ügyfelek nem voltak hajlandók aláírni és felbontani a borítékokat. Attól tartottak, hogy az ügyvéd felszólító vagy fenyegető levelet küldött nekik adósságaik mielőbbi rendezésére. Milyen sokatmondó ez a reakció! Hálával tartozunk az Istennek, aki hajlandó eltörölni vétkeinket. De milyen sokan vannak, akik a nagyobb büntetéstől való félelmükben nem merik kinyitni a levelet, vagy a gyóntatószék ajtaját, hogy meglássák, milyen meglepetést tartogat számukra az irgalmas Isten.

A bátor Zakeus kibontotta a küldeményt és a következő sorokat olvasta benne: „*Ma üdvösség köszöntött erre a házra, hiszen ő is Ábrahám fia. Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett*” (Lk 19,9-10).

G.F.

Pio atya breviáriumából

Ó mekkora boldogság rejlik a lelki harcokban! Elég ha mindig úgy indulunk harcba, hogy biztosak vagyunk a győzelmünkben.

K.L.-né és N.-né

Adj, Uram, humorérzéket!

Emelje fel a lábát!

A család a keresztelőkútnál állt a keresztelendő kisgyermekkel, és épp a leöntés mozzanata következett, amikor az „Atya, Fiú, Szentlélek nevében” megtörténik a keresztelés cselekménye. Megható pillanat, kedves momentum.

A szóban forgó lelkész mindig figyelt arra, hogy ne folyjék a víz a csecsemő pólyagallérja alá, ezért a felkészítés során mindig előre megbeszélte a szülőkkal, kereszt-szülőkkal a nagy esemény minden mozzanatát, gyakorlati és elméleti kérdését, mindent, amit ilyenkor egy lelkésznek illendő és kötelező megbeszélnie a szentség komolyan vétele érdekében. Így azt is kérte, hogy a kisbaba feje egy pillanatig legyen lejjebb a lábacsájánál.

Ám ezt a keresztmama zavarában elfelejtette. A figyelmes lelkész ezért így szólt hozzá:

Emelje fel a lábát!

Ő zavartan nézett a lelkészre, majd elkezdett egy lábon egyensúlyozni. Ez persze együtt járt azszal, hogy álltában igen ingataggá vált, mert nem könnyű kisbabával a kézben egy lábon állni, mint a pihenő gólyák. Mire a lelkész sutto-gva:

- A kisbaba lábát kérem fel-emelni...

A keresztelés után a hölgy mentegetőzve mondta:

- Elnézést kérek, katolikus vagyok, mi keresztet vetünk. Azt hittem, önöknél az egy lábon állás a megszokott szent mozdulat.

(Forrás: *Adj, Uram, humorérzéket! Egyházi anekdotagyűjtemény c. könyv*)

M.T.É.

Köszönöm Neked, Uram a reményt

Mert aki remélhet, fenntartás és félelem nélkül él s a labdához válik hasonlónak, amely midőn földhöz verik, magasba száll.

Ha megkérdeznék tőlem, mi a remény, azt válaszolnám: a remény Te magad vagy, Uram.

Amikor a sivatagba sodor az élet, és a kietlen pusztaságban tikkadt lelkem alélni kezd, elég egy kurta fohász, s mintha megnyílna az ég: édenkertté válik a sivatag.

Sem homoktenger, sem óceán viharában nem retteghet, aki benned hisz. Mert csillag kezében a remény, s ki iránytűként követi e csillagot, nem csalatkozik.

Dobálja az embert az élet, Uram. Voltam már fönt és voltam már lent. De az ormon állva is láttam a völgyek szépségét, és letaszítva is fel tudtam vetni pilantásomat a hegycsúcsokra.

Add hogy ne szédítsenek meg a magasságok, és ne borzadjak el a mélységek szakadékától.

Ültesd el a szívemben az alázatot, amikor a tető felé visz a siker, és gyűjtsd ki bennem a reményt, amikor alázuhanok. Hisz a te kezembe kapaszkodva emelkedem és a te tenyered fog fel, ha elbukom.

Meg kell ismerni a fentet és meg kell ismerni a lentet.

Így teljes az élet Uram. Csak csüggedni nem szabad annak, aki benned hisz, mert Belőled fakad a remény. S a remény, amely édestestvére a hitnek és a szeretetnek, a legsötétebb zugokba is bevilágít, a legfájóbb lelkeket is bebalzsamozza.

A plébánia elérhetőségei:
6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiblebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiblebania.hu>

Köszönöm neked ezt a balzsamot, Uram, köszönöm neked, hogy ha a földön már elfogyott számomra a remény, az égi világban és benned akkor is reménykedhetem.

(Forrás: Kunitzer Szonja: Köszönöm című könyve) (K.L.-né és N.-né)

Létige

- 12. vasárnap:** Sir 15,15-20; Zs 118,1-34; 1Kor 2,6-10; Mt 5,17-37
13. h.: Ter 4,1-15; 25; Zs 49; Mk 8,11-13
14. k.: ApCsel 13,46-49; Zs 116; Lk 10,1-9
15. sz.: Ter 8,6-13.20-22; Zs 115; Mk 8,22-26
16. cs.: Ter 9,1-13; Zs 101; Mk 8,27-33
17. p.: Ter 11,1-9; Zs 32; Mk 8,34-9,1
18. sz.: Zsid 11,1-7; Zs 144; Mk 9,2-13
19. vasárnap: Lev 19,1-2.17-18; Zs 102; 1Kor 3,16-23; Mt 5,38-48

Hirdetések

Február 13-án, hétfőn, fatimai imaóra lesz a templomban az igeliturgia végétől ½ 9-ig.

P.Gy.

Jól döntök?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: a) Gyertyaszentelő. Az ünnepnek több neve is van. Az Úr bemutatása a templomban. Mária megtisztulásának ünnepe. Az Úr találkozásának ünnepe. Gyertyaszentelő Boldogasszony. Jézus találkozik az emberekkel, és a két Istenhívő Simeonnal és Annával.

Új kérdésünk: *A lourdes-i je-*

Iroda nyitvatartása:
Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

lenések hányadik napján kérte Mária Bernadettet, hogy fasszon forrást a barlangban?

a) 7.

b) 9.

c) 11.

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A szerencsés nyertes nevét a február 26-i számban közöljük.

A január 29-i rejtvény nyertese: **Kéri Györgyné** volt.

G.F.

AEÉGILMNUV → EVANGÉLIUM

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és dicsőítsék Atyátokat.**” (Mt 5,16)

Az egyik, február 12. és február 19. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„ **E e e é k r s s s z t e e e e é g i k l l n s t t , és a á d i k k m o o t z z deéiklőörttüz.**”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a február 26-i számban közöljük.

A január 29-i játék nyertese: **Nyári Imréné** volt.

Sz.A.

Számlaszámok:
OTP- Plébánia: 11735036-20051895
Sztríha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Az oltárok felújítására”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)